

საქართველოს შოთა რუსთაველის თეატრისა და კინოს სახელმწიფო უნივერსიტეტი
სახელოვნებო მეცნიერებების, მედიისა და მენეჯმენტის ფაკულტეტი

განხილული და მიღებულია ფაკულტეტის საბჭოს სხდომაზე
2015. 02. 25. № 4.

მაგისტრატურაში მისაღები გამოცდების საკითხები პროგრამების მიხედვით

1. სამაგისტრო პროგრამა „ხელოვნების ისტორია და თეორია“ პროგრამული კონცენტრაციებით

თეატრმცოდნეობა, კინომცოდნეობა, ხელოვნებათმცოდნეობა, ეთნო-ქორეოლოგია

კონცენტრაციების უმრავლესობა ორი ან მეტი მოდულითაა წარმოდგენილი. მოცემული მოდულებიდან სტუდენტობის კანდიდატი ირჩევს ერთ-ერთს. სტუდენტმა კონსულტაცია უნდა გაიაროს პროგრამის და მოდულის ხელმძღვანელთან/ ხელმძღვანელებთან.

სტუდენტი ვალდებულია არჩევანი გააკეთოს I სემესტრის დასაწყისში.

პროგრამაზე სწავლის მსურველთათვის გათვალისწინებულია ზეპირი გამოცდა.

შეფასება მოხდება 100 ქულიანი სისტემით. პრეტენდენტმა უნდა გადალახოს მინიმალური ზღვარი, რომელიც შეადგენს 51 ქულას.

შეფასების კრიტერიუმები:

- ა) საკითხის ცოდნა – 25 ქ.
- ბ) ინფორმაციის სისრულე – 25 ქ.
- გ) ანალიზის უნარი – 25 ქ.
- დ) ლოგიკური მსჯელობის უნარი – 25 ქ.

კონსულტაცია - პროგრამის ან მოდულის ხელმძღვანელთან.

ა) **თეატრმცოდნეობა** სამი მოდულითაა წარმოდგენილი:

- თანამედროვე ევროპული თეატრი
- სათეატრო კრიტიკა და თეორია

- ქართული თეატრის ისტორია

თეატრმცოდნეობის საბამოცდლო საკითხები

მსოფლიო თეატრი

2. ბერძნული ანტიკური თეატრი. საწყისები. პერიოდიზაცია. დრამატურგები. სათეატრო წარმოდგენა. სანახაობათა ორგანიზაცია.
3. რომაული თეატრის თავისებურებები. პერიოდიზაცია. კომედია და ტრაგედია რომში.
4. შუა საუკუნეების თეატრი. სანახაობათა ფორმები. ხალხური საწყისები. ლითურგიული დრამა, მირაკლი, მისტერია, მორალიტე.
5. აღორძინებისა და ელისაბედული ეპოქის ევროპული თეატრი (იტალია, ესპანეთი, ინგლისი).
6. ფრანგული კლასიციზტური დრამის ძირითადი თავისებურებები.
7. რომანტიზმის ეპოქის თეატრის მრავალფეროვნება და სპეციფიკა.
8. XIX საუკუნის სათეატრო მიმდინარეობები. რეჟისორის პროფესიის დაწინაურება. ანსამბლური თეატრი.
9. XIX-XX საუკუნის მიჯნათა სათეატრო ძიებები.
10. XX საუკუნის I მესამედის სათეატრო ტენდენციები დასავლურ კულტურაში.
11. II მსოფლიო ომის შემდგომი სათეატრო პროცესი და აბსურდის დრამა.
12. ქართული სათეატრო პროცესი XX საუკუნის ევროპული ტენდენციების კონტექსტში.
13. სანახაობრივ ფორმათა მრავალფეროვნება დასავლურ თეატრში XX საუკუნის სამოციანი წლების შემდგომ.

სათეატრო კრიტიკა და თეორია

1. დრამის თეორიის საკითხები ანტიკურ ეპოქაში.
2. დრამის თეორიის საკითხები განათლების ეპოქაში.
3. სამსახიობო ხელოვნების საკითხები განათლების ეპოქაში.
4. პიესა, რეჟისორი, სპექტაკლი მიხეილ თუმანიშვილის თეორიული ნაშრომის მიხედვით.
5. პიესა, რეჟისორი, სპექტაკლი გიორგი ტოვსტონოვოვის თეორიული ნაშრომის მიხედვით.
6. სათეატრო ხელოვნების სტრუქტურა, მისია და დანიშნულება ბერტოლტ ბრეჰტის თეორიული ნაშრომის მიხედვით.
7. აბიტურიენტის შერჩევით, მსახიობის ერთი თეატრალური როლის ანალიზი.
8. აბიტურიენტის შერჩევით, ერთი სპექტაკლის ანალიზი.

ქართული თეატრის ისტორია

1. ქართული თეატრის საწყისები (ბერიკაობა, ყეენობა, სახიობა).
2. XVIII საუკუნის ქართული თეატრი
3. XIX საუკუნის ქართული თეატრი
4. დავით კლდიაშვილის დრამატურგია
5. კოტე მარჯანიშვილი
6. სანდრო ახმეტელი
7. პოლიკარპე კაკაბაძის დრამატურგია.

8. აკაკი ხორავა
9. აკაკი ვასაძე
10. ვერიკო ანჯაფარიძე
11. სერგო ზაქარიაძე
12. უშანგი ჩხეიძე
13. მისეილ თუმანიშვილი.

სასუბრო თემა: თანამედროვე თეატრის თავისებურებები

ლიტერატურა:

მსოფლიო თეატრი

1. ანტიკური ლიტერატურა (საუნივერსიტეტო კურსი) რისმაგ გორდუხიანისა და ნანა ტონიას საერთო რედაქციით. თბილისი. 2005 (უნსტ. ბიბლიოთეკა).
2. არისტოტელე, „პოეტიკა“.
3. დასავლეთ ევროპის თეატრის ისტორია, ტ. I, თარგმანი ა. ფაღავასი, თბ. 1961 წელი
4. 1, . 1971.
5. 1, . 1956.
6. History of the Thatre, O. Brockett, F. Hildy.
7. 2, . 1972.
8. 2, 1957
9. 1965.
10. 1967.
11. XIX : 1980.
12. 1983.
13. XIX 1988
14. 1972.
15. 1939.
16. 20-
17. 1976.
18. 1991.
19. " 8 .

www.lib.ru;

<http://www.erlib.com>

<http://www.krotov.info/>

<http://www.teatral.org.ua/persons/?page=2>

<http://owendaly.com/jeff/grotidir.htm>

<http://www.binetti.ru/collectio/liturgia/bojanus.shtml>

სათეატრო კრიტიკა და თეორია

1. Аристотель „Поэтика“.
2. გოტჰოლდ ეფრაიმ ლესინგი „ჰამბურგის დრამატურგია“.
3. დენი დიდრო „პარადოქსი აქტიორზე“.
4. მისეილ თუმანიშვილი „სანამ რეპეტიცია დაიწყება“.
5. გიორგი ტოვსტონოგოვი „რეჟისორის პროფესია“.
6. ბერტოლტ ბრეჰტი „ პატარა ორგანონი თეატრისათვის“.

ქართული თეატრის ისტორია

1. დიმიტრი ჯანელიძე - „სახიობა“. წიგნი I, II, III.
2. ვასილ კიკნაძე, ქართული დრამატული თეატრის ისტორია“. ტომი I.
3. დავით კლდიაშვილი - პიესები („დარისპანის გასაჭირი“, „ირინეს ბედნიერება“, „უბედურება“).
4. ეთერ გუგუშვილი - „კოტე მარჯანიშვილი“.
5. ვასილ კიკნაძე - „სანდრო ახმეტელი“.
6. პოლიკარპე კაკაბაძე - პიესები („ყვარყვარე თუთაბერი“, „კახაბერის ხმალი“, „სამი ასული“).
7. ნოდარ გურაბანიძე - „მიხეილ თუმანიშვილის თეატრი“.

ბ) კინომცოდნეობა სამი მოდულითაა წარმოდგენილი:

- ქართული კინოს ისტორია ეპოქებში
- კინოს ენა და სტრუქტურა
- მსოფლიო კინოს ისტორიის ძირითადი ტენდენციები

კინომცოდნეობის საბამოცდლო საკითხები

მსოფლიო კინოს ისტორია

1. კინოს პიონერები (ელისონი, ლუმიერები, სკლადანოვსკები, მელიესი)
2. დევიდ გრიფითი
3. ჩარლზ ჩაპლინი
4. მხატვრული მიმდინარეობები კინოში (ავანგარდი, ექსპრესიონიზმი, პოეტური რეა-ლიზმი, ნეორეალიზმი, „ახალი ტალღა“, ახალი გერმანული კინო)
5. ხმის მოსვლა კინოში და მისი შედეგები
6. პოპულარული კინოჟანრები
7. კინოს სახეობები
8. ამერიკული “კინოვარსკვლავთა სისტემა”
9. თანამედროვე მსოფლიო კინოინდუსტრია

ქართული კინო

1. 20-იანი წლების ქართული კინო – ახალი კინოენისა და ფორმების ძიება და ჩამოყალიბება. კავშირი მსოფლიო კინემატოგრაფში მიმდინარე პროცესებთან.
2. ახალი ეპოქა. რა არის სოციალისტური რეალიზმი? სოციალისტური რეალიზმი და ქართული კინო.

3. მეორე მსოფლიო ომის პერიოდისა და ომის შემდგომი კინემატოგრაფის ახალი იდეოლოგია და პროპაგანდა.
4. “აღორძინება” ქართულ კინოში - 50-60-იანი წლები.
5. ქართული კინო დამოუკიდებლობის მოპოვების შემდეგ – კრიზისი და ახალი ტენდენციები.

კინოს ენის საფუძვლები

1. სტრუქტურალისტები და პოსტსტრუქტურალისტები
2. 20-იანი წლების საბჭოთა პოეტურ-მონტაჟური კინო
3. ნეორეალიზმიდან – საავტორო კინომდე
4. “გაბრაზებულები” : ბრიტანული კინო, თეატრი, ლიტერატურა
5. კინოს თეორეტიკოსები (ზიგფრიდ კრაკაუერი, ანდრე ბაზენი, სერჟ დანეი)

ლიტერატურა:

ზვიად დოლიძე. მსოფლიო კინოს ისტორია. უხმო კინო. თბილისი, “კენტავრი”, 2008 (თეატრისა და კინოს უნივერსიტეტის ბიბლიოთეკა)

... , “...”, 1957 (თეატრისა და კინოს უნივერსიტეტის ბიბლიოთეკა)

– ... „...”, 1986 (თეატრისა და კინოს უნი-ვერსიტეტის ბიბლიოთეკა)

... „...”, 1972 (თეატრისა და კინოს უნივერსიტეტის ბიბლიოთეკა)

The Oxford History of World Cinema. London-New York: Oxford University Press, 1999 (ინტერ-ნეტი);

ქართული კინო

История Советского Кино. ოთხ ტომად, I-II ტომი, მ., 1968

ნათია ამირეჯიბი “სინემატოგრაფიდან კინოხელოვნებამდე”, თბ., 1996.

ოლღა თაბუკაშვილი „ნიკოლოზ შენგელაია“, თბ., 1976.

ეთერ ოკუჯავა „დავით კაკაბაძე – კინომხატვარი“, 2009

ზვიად დოლიძე “ქართული კინო”, 2007

ალექსანდრე შპაგინი, ”კიდე”, ისკუსტვო კინო, 2, მ., 1991

ევგენი ვეიცმანი, კინოს ფილოსოფიის ნარკვევები, მ., “ისკუსტვო”, 1978

მიხეილ ბლეიშანი, კინოს შესახებ – მოწმის ჩვენებები, მ., “ისკუსტვო”, 1973

ალექსანდრე ტროშინი, ისტორია – ეს რომანია, მ., “ისკუსტვო კინო”, 1989

რუსუდან თიკანაძე, – , “ხელოვნება”, 1978

ნათია ამირეჯიბი, დროთა ეკრანი, “ხელოვნება”, 1989, თბ

ტატა თვალჭრელიძე, კინემატოგრაფიული ძიებანი, “ხელოვნება”, 1989.

კინოს ენის საფუძვლები

1. Аристарко Г., История теорий кино, М., 1966
2. Бергсон А. Творческая эволюция. Материя и память. Минск, 1999, с. 338–339.
3. Барт Р. Смерть автора; Эффект реальности; Мифологии // Барт Р. Избранные работы. Семиотика. Поэтика. М., 1989.
4. Кино Великобритании. Сборник статей, М., 1970
5. Кино Италии: Неореализм / Пер. с ит., сост. и комм. Г.Д. Богемского, М., 1989
6. Кино Франции, 58-78" Жан-Пьер Жанкола, М., 84
7. Кино Японии" Т.Сато, М., 88

ბ) ხელოვნებათმცოდნეობა ორი მოდულითაა წარმოდგენილი:

- ძველი ქართული ხელოვნება – კვლევა და დაცვა
- XX საუკუნის ხელოვნება

ხელოვნებათმცოდნეობის საბამოცდო საკითხები

1. ქართული ხელოვნების ისტორიის ეტაპები.
2. ბაზილიკების არქიტექტურა საქართველოში.
3. მცხეთის ჯვრისა და წრომის ტაძრები.
4. "გარდამავალი ხანის" ქართული ხუროთმოძღვრება და კედლის მხატვრობა.
5. X-XI საუკუნეების ქართული ხუროთმოძღვრება (ოშკი, ბაგრატის ტაძარი, სვეტიცხოველი, სამთავისი).
6. X-XI საუკუნეების ოქრომჭედლობა (იშხნის ჯვარი, ბედიის ბარძიმი, ლაკლაკიდის ხატი).
7. XII-XIII საუკუნეების ქართული ხუროთმოძღვრება (გელათი, ბეთანია, ქვათახევი, ფიტარეთი).
8. წმ. სოფიას ტაძარი კონსტანტინოპოლში და ბიზანტიის ხელოვნება.
9. რომანული და გოთიკური სტილი ევროპაში - ზოგადი დახასიათება.
10. რენესანსის ოსტატები - ლეონარდო, რაფაელი, მიქელანჯელო.
11. იმპრესიონიზმი.
12. მოდერნიზმი ევროპის ქვეყნებში.
13. „ტფილისური პორტრეტული სკოლის“ მხატვრობა.
14. გიორგი გაბაშვილის შემოქმედება.
15. ნიკო ფიროსმანიშვილის შემოქმედება.
16. დავით კაკაბაძე და ლადო გუდიაშვილი.
17. ელენე ახვლედიანი და შალვა ქიქოძე.
18. ქართველი მოქანდაკე - იაკობ ნიკოლაძე.

19. დიმიტრი შევარდნაძე - შემოქმედი და საზოგადო მოღვაწე.
20. პეტრე ოცხელიის და ირაკლი გამრეკელის შემოქმედება.

ლიტერატურა:

ძველი ქართული ხელოვნება:

- ამირანაშვილი შ., ქართული ხელოვნების ისტორია, თბ. 1971.
- ბერიძე ვ. ქართული ხუროთმოძღვრების ისტორია, ტ. 1-2., თბ. 2014.
- ბერიძე ვ., ძველი ქართული ხუროთმოძღვრება, თბილისი, 1974.
- ზაქარაია პ., XI-XVIII საუკუნეების ქართული ცენტრალურ-გუმბათოვანი არქიტექტურა, ტ. I, II, თბილისი, 1976, 1978.
- საყვარელიძე თ., ალიბეგაშვილი გ., ქართული ჭედური და ფერწერული ხატები, თბ., 1980
- ციციშვილი ირ., ქართული ხელოვნების ისტორია, თბ., 2000
- ჯობაძე ვ., ოშკის ტაძარი, თბილისი, 1991.
- Т. Шевякова, Монументальная живопись раннего средневековья Грузии, Тбилиси, 1983.
- Г. Чубинашвили, Памятники типа Джвари, Тбилиси, 1948.

მსოფლიო ხელოვნება:

- მაჭარაშვილი ნ. სილაგაძე ნ., მსოფლიო ხელოვნება, თბ., 2010
- გომბრიხი ე., ხელოვნების ამბავი, თბ. 2012.

XX საუკუნის ქართული ხელოვნება:

- აბესაძე ი., ბაგრატიშვილი ქ., დიმიტრი შევარდნაძე, თბ., 1998.
- აბესაძე, შალვა ქიქოძე, თბ., 1990
- გენგიური ნ., ქანდაკება, თბ. 2006.
- გიგო გაბაშვილი. ალბომი. "ხელოვნება", თბ., 1986.
- მ. კარბელაშვილი, ელენე ახვლედიანი, თბილისი, 1980.
- ქართული მოდერნიზმი 1910–1930, სტატიათა კრებული, „სეზანი“, თბ., 2005.
- პეტრე ოცხელი 1907 – 1937, სტატიათა კრებული, „სეზანი“, თბ., 2007
- მ. ციციშვილი, XVIII-XIX საუკუნეების ქართული პორტრეტული ფერწერა. თბილისი., 1997.
- მ. ციციშვილი, ნ. ჭოღოშვილი, ქართული მხატვრობა – განვითარების ისტორია: XVIII-XIX სს., თბ. 2013.
- ლ. რჩეულიშვილი, დავით კაკაბაძე. თბილისი., 1983
- გ. ხოშტარია, ნიკო ფიროსმანაშვილის ნატიურმორტეები, "საბჭოთა ხელოვნება", 1978, №10.
- ვ. ბერიძე, ნიკო ფიროსმანაშვილი, თბ., 2007
- В. Беридзе, Н. Езерская. Искусство Советской Грузии 1921-1970. М., 1975.
- Е. Кузнецов, Нико Пиросмани. Л., 1983

დ) ეთნო-ქორეოლოგია საბავოცლო საპითხეპი

1. ქორეოგრაფიული ფოლკლორის შესწავლის წყაროები;

2. არქეოლოგიური მასალა ქართულ ხალხურ ქორეოგრაფიაში;
3. თრიალეთის თასი და მისი ადგილი ქართული ქორეოგრაფიის ისტორიაში;
4. ისტორიულ – ლიტერატურული მასალა ქართულ ხალხურ ქორეოგრაფიაში;
5. უცხოელი ავტორები საქართველოში არსებული საცეკვაო რიტუალების შესახებ;
6. მონადირულ – მეომრული და ტოტემური ცეკვა, როგორც საწყისი ეტაპი ქორეოგრაფიულ ხელოვნებაში;
7. ფერხული, როგორც საცეკვაო ხელოვნების უძველესი ფორმა;
8. ქართული საცეკვაო ფოლკლორის ფუნქციურ – შინაარსობრივი კლასიფიკაცია;
9. საკულტო – რიტუალური ცეკვების ზოგადი დახასიათება;
10. ნადიროდის კულტი და მასთან დაკავშირებული ცეკვები ქართულ ხალხურ ქორეოგრაფიაში;
11. ასტრალური კულტი და მასთან დაკავშირებული ცეკვები ქართულ ხალხურ ქორეოგრაფიაში;
12. ნაყოფიერების კულტი და მასთან დაკავშირებული ცეკვები ქართულ ხალხურ ქორეოგრაფიაში;
13. ბავშვის დაბადების რიტუალთან დაკავშირებული საცეკვაო ნიმუშები;
14. ავადმყოფობის დროს შესასრულებელი საცეკვაო ნიმუშები;
15. ამინდის კულტი და მასთან დაკავშირებული საცეკვაო ნიმუშები ქართულ ხალხურ ქორეოგრაფიაში;
16. საერო – საყოფაცხოვრებო ცეკვების ზოგადი დახასიათება;
17. საბრძოლო შინაარსის ცეკვები ქართულ ხალხურ ქორეოგრაფიაში;
18. შრომის ცეკვები ქართულ ხალხურ ქორეოგრაფიაში;
19. სატრფიალო შინაარსის ცეკვები ქართულ ხალხურ ქორეოგრაფიაში;
20. სახუმარო ხასიათის ცეკვები ქართულ ხალხურ ქორეოგრაფიაში;
21. შეჯიბრის ხასიათის ცეკვები ქართულ ხალხურ ქორეოგრაფიაში;
22. ქორეოგრაფიული ტერმინები სულხან-საბა ორბელიანის ლექსიკონის მიხედვით;
23. ქალაქური საცეკვაო ფოლკლორის ჩამოყალიბების ისტორიული წინაპირობა და ზოგადი დახასიათება;
24. ქართული სასცენო ქორეოგრაფიის ჩამოყალიბების ისტორიული წინაპირობა;
25. ალექსი ალექსიძის შემოქმედებითი მოღვაწეობა და „აზიური ცეკვების“ სტუდია;
26. დავით ჯავრიშვილის შემოქმედებითი და პედაგოგიურ-სამეცნიერო მოღვაწეობა;
27. ილიკო სუხიშვილისა და ნინო რამიშვილის რეფორმატორული მოღვაწეობა;
28. ლილი გვარამაძე, როგორც ქართული ქორეოგრაფიის მკვლევარი;
29. ავთო თათარაძის შემოქმედებითი და პედაგოგიურ-სამეცნიერო მოღვაწეობა;
30. ქართული ცეკვის სახელმწიფო ანსამბლები;
31. თანამედროვე ტენდენციები ქართულ ხალხურ ქორეოგრაფიაში.

ლიტერატურა

1. გვარამაძე ლ.; ქართული საცეკვაო ფოლკლორი; თბ.; 1997
2. თათარაძე ა.; ქართულ ცეკვათა განმარტებანი; თბ.; 1986

3. თათარაძე ა.; ქართული ხალხური ქორეოგრაფიის ისტორიის საკითხები; თბ.; 1999
4. თათარაძე ა.; ძველი ქართული (სვანური) ფერხულები; თბ.; 1976
5. მიქელაძე თ.; ქსენოფონტის „ანაბასისი“; თბ.; 1967;
6. მითოლოგიური ლექსიკონი (გელოვანის რედაქციით);
7. ჯანელიძე დ. ქართული თეატრის ხალხური საწყისები; თბ.; 1948
8. ჯანელიძე დ.; პირარწივსახე სამაია; ჟ„საბჭოთა ხელოვნება“; 1987;№9
9. თეიმურაზ II; ქართული პოეზია: ტ.V; თბ. 1987;
10. ჯავახიშვილი ი.; ქართველი ერის ისტორია; ტ.I;
11. ამირანაშვილი შ.; ქართული ხელოვნების ისტორია; თბ.; 1944;
12. სულხან-საბა ორბელიანი; ლექსიკონი ქართული; თბ.; 1991
13. ჭანიშვილი რ.; ხალხური ქორეოგრაფიული ხელოვნება მოსწავლე ახალგაზრდობის აღზრდის სამსახურში; თბ.; 2000
14. ფაილოძე რ.; დავით ჯავრიშვილი, მონოგრაფია; თბ.; 2000
15. ფაილოძე რ.; ავთანდილ თათარაძე; თბ. 2005;
16. .;
17. ალექსიძე ა.; რა არის ცეკვა და რა მნიშვნელობა აქვს მას; ჟურნ„თეატრი და ცხოვრება“; 1924; №18
18. გვარამაძე ლ.; ქართული ხალხური ქორეოგრაფია; თბ.; 1957
19. გვარამაძე ლ.; მთაწმინდელი მოცეკვავე; თბ.;1962
20. კოკელაძე გ.; ზოგი რამ ქართულ ცეკვაზე; თბ.; 1977
21. სუხიშვილი გ.; ქართული ხალხური ქორეოგრაფიის მოღვაწენი; თბ.; 1988
22. ქართული ნაციონალური ბალეტი; თბ.; 1996
23. ითონიშვილი ვ.; ქართლის მთიელთა ყოფა-ცხოვრება; თბ. 1974
24. მაკალათია ს.; თუშეთი; თბ. 1933
25. მაკალათია ს.; მესხთ-ჯავახეთი; თბ.1938
26. მაკალათია ს.; მთის რაჭა; თბ.1987
27. მაკალათია ს.; ფშავი; თბ.1985
28. მაკალათია ს.; ხევსურეთი; თბ. 1984
29. ფრუიძე ლ.; რაჭა ეთნოგრაფიის თვალით; თბ.; 1986
30. ვ. ბარდაველიძე, ქართველთა უძველესი სარწმუნოების ისტორიიდან (ღვთაება ბარბარ-ბაბარ), თბ., 1941.
31. ჟან შარდენი, მოგზაურობა სპარსეთსა და აღმოსავლეთის სხვა ქვეყნებში (ცნობები საქართველოს შესახებ), თბ., 1975.
32. არქანჯელო ლამბერტი, სამეგრელოს აღწერა, თბ. 1991.
33. გრიშაშვილი ი.; ძველი თბილისის ლიტერატურული ბოჰემა; თბ.; 1998
34. ევაძე ო.; ქართული ბალეტი; თბ.; 1961
35. ერქომაიშვილი ა., ანსამბლი „რუსთავი“ ორმოცი წლისაა, თბ., 2009
36. კაშმაძე შ.; თბილისის ოპერისა და ბალეტის თეატრი (მასალები ისტორიისათვის); ტ. I-II თბ.; 1950-1955
37. საქართველოს ხალხური ცეკვის სახელმწიფო აკადემიური დამსახურებული ანსამბლი -35, თბ., 1980;
38. სუხიშვილი ი., მოგონებები, (ტექსტი მოამზადა კოტე ჯანდიერმა); 2008
39. კასრაძე ქ., ტრიუმფი მსოფლიო გზებზე, თბ., 1971;
40. კასრაძე ქ., ტრიუმფი გრძელდება, თბ., 1982;
41. სამსონაძე ა.; ქორეოგრაფიული ხელოვნება და მისი შესწავლის ძირითადი მიმართულებები; დისერტაცია თბ.;2006;
42. სამსონაძე ა.; „ქართული საცეკვაო ფოლკლორის ფუნქციურ - შინაარსობრივი კლასიფიკაციისათვის“; თბილისის ექვთიმე თაყაიშვილის სახ. კულტურისა და ხელოვნების სახელმწიფო უნივერსიტეტის სამეცნიერო შრომათა კრებული; II; თბ.; 2004
43. სამსონაძე ა.; „აუთენტური და სასცენო ხალხური ცეკვების ურთიერთმიმართების საკითხისათვის“თბილისის ექვთიმე თაყაიშვილის სახ. კულტურისა და ხელოვნების სახელმწიფო უნივერსიტეტის სამეცნიერო შრომათა კრებული; III; თბ.; 2005
44. " " ; .; 1981

2. სამაბისტრო პროგრამა „ტელემედია - თეორია და პრაქტიკა“

პროგრამა ორ მოდულს მოიცავს:

- ტელეჟურნალისტიკა
- ტელემედიის მკვლევარ-კრიტიკოსი

ა) მოდულზე „ტელეჟურნალისტიკა“ სწავლის მსურველთათვის გათვალისწინებულია ზეპირი გამოცდა.

შეფასება მოხდება 100 ქულიანი სისტემით. პრეტენდენტმა უნდა გადალახოს მინიმალური ზღვარი, რომელიც შეადგენს 51 ქულას.

შეფასების კრიტერიუმები:

- ე) საკითხის ცოდნა – 25 ქ.
- ფ) ინფორმაციის სისრულე – 25 ქ.
- გ) ანალიზის უნარი – 25 ქ.
- ჰ) ლოგიკური მსჯელობის უნარი – 25 ქ.

კონსულტაცია შესაძლებელია პროგრამის ხელმძღვანელთან.

საგამოცდო საკითხები

1. ჟურნალისტიკის ფორმები და ჟანრული სტრუქტურა.
2. პროფესიონალიზმის დონეები და კრიტერიუმები, ინტერესები და უნარები.
3. ჟურნალისტიკის რაობა.
4. მასმედიის სოციალური მნიშვნელობა.
5. ტელემაუწყებლობის სპეციფიკური თავისებურებების ძირითადი მახასიათებლები.
6. მასობრივი ინფორმაციის საშუალებების სტრუქტურა.
7. მასმედიის სოციალური მნიშვნელობა.
8. სატელევიზიო სცენარი.
9. პროფესია – ჟურნალისტი.
10. ჟურნალისტური ნაწარმოებების შინაარსობრივი სტრუქტურა და ფორმათა ნაირგვარობა.

ლიტერატურა:

გ. ჩართოლანი, ტელე-რადიო ჟურნალისტიკა, ნაწ. I, “ტელეჟურნალისტიკა”. თავი I და II, თბილისი, 2008.

ა) მოდულის „ ტელემედიის მკვლევარ-კრიტიკოსი“ გამოცდა

გამოცდა ტარდება წერითი სახით. გამოცდაზე დემონსტრირებული იქნება სატელევიზიო გადაცემა, ან სატელევიზიო ფილმი, ამასთან აბიტურიენტს წერითი ნაშრომის შესასრულებლად დამატებით ეძლევა შესაძლებლობა აირჩიოს საგამოცდოდ წარმოდგენილი თავისუფალი თემა. აბიტურიენტი ქმნის წერით ნაშრომს. წერითი ნაშრომი, აბიტურიენტის სურვილისა და შემოქმედებითი უნარიდან გამომდინარე შესაძლოა შესრულდეს რეცენზიის, ესსეს, პუბლიცისტური გამოკვლევისა, თუ კრიტიკული სტატიის ჟანრში.

გამოცდის ხანგრძლივობა შეადგენს სატელევიზიო გადაცემის, სატელევიზიო ფილმის დემონსტრირებისათვის საჭირო დროს დამატებული 3 საათი წერითი ნაშრომის შესასრულებლად.

ნაშრომი ფასდება 100 ქულიანი სისტემით. პრეტენდენტმა უნდა გადალახოს მინიმალური ზღვარი, რომელიც შეადგენს 51 ქულას.

კრიტერიუმები:

1. ანალიტიკური აზროვნების უნარი - 25
2. შემოქმედებითი აზროვნების უნარი - 25
3. თხრობის ორგანიზების უნარი - 25
4. წერის კულტურა - 25

მთხვენები:

- აბიტურიენტმა უნდა შეძლოს ნაშრომში წარმოადგინოს ძირითადი პრობლემის, თემისა და მსჯელობის ანალიზი;
- მოცემული საკითხის გააზრებული, დამაჯერებელი, სრულყოფილი ანალიზი;
- ავტორის პოზიცია შესაბამისი დასაბუთებით, დამაჯერებელი და ადეკვატური მაგალითებით უნდა იყოს გამყარებული;
- ნაშრომში უნდა იკვეთებოდეს ინტერპრეტაციისა და განზოგადების ავტორისეული უნარი;
- ნაწერი სტრუქტურულად უნდა იყოს გამართული.
- აზრები მწყობრად, თანმიმდევრულად უნდა იყოს გადმოცემული.
- ნაშრომის ნაწილები ერთმანეთთან ლოგიკურად უნდა იყოს დაკავშირებული.
- აზრები ცხადად, ნათლად უნდა იყოს გამოთქმული.
- ნაწერი უნდა იყოს სტილისტურად გამართული, ლექსიკა უნდა შეესაბამებოდეს მოცემულ თემატიკას.

4. სამაგისტრო პროგრამა „ხელოვნების მენეჯმენტი“

პროგრამაზე სწავლის მსურველთათვის გათვალისწინებულია ზეპირი გამოცდა.

შეფასება მოხდება 100 ქულიანი სისტემით. პრეტენდენტმა უნდა გადალახოს მინიმალური ზღვარი, რომელიც შეადგენს 51 ქულას.

შეფასების კრიტერიუმები:

- ა) საკითხის ცოდნა – 25 ქ.
- ბ) ინფორმაციის სისრულე – 25 ქ.
- გ) ანალიზის უნარი – 25 ქ.
- დ) ლოგიკური მსჯელობის უნარი – 25 ქ.

კონსულტაცია შესაძლებელია პროგრამის ხელმძღვანელთან.

საგამოცდო საკითხები

1. მენეჯმენტი არსი, მიზნები და ამოცანები
2. მართვის ფუნქციები (დაგეგმვა, ორგანიზება, მოტივაცია, კონტროლი)
3. მართვისადმი მიდგომები (პროცესული, სისტემური, სიტუაციური)
4. კულტურის მენეჯმენტის მართვის თავისებურებები მეთოდები და პრინციპები
5. კულტურის სფერო, კულტურის პროდუქტი, კულტურის მწარმოებლები და მენეჯმენტის მეთოდები
6. კულტურის სფეროს ორგანიზაციების და მათი მართვის მეთოდები
7. კულტურის სფეროს დაფინანსება
8. სახელმწიფო სექტორი და კულტურის სფერო
9. არასახელმწიფო სექტორი
10. სამეწარმეო პოლიტიკა კულტურაში
11. კულტურის პოლიტიკის საკითხები
12. კულტურული რესურსები, მატერიალური და არამატერიალური კულტურა;
13. კულტურული მემკვიდრეობის მართვა და მენეჯმენტის საკითხები
14. კულტურის ეკონომიკის საკითხები;
15. კულტურის სფეროს მართვა და დაგეგმარება
16. კულტურა – როგორც სოციალური სფერო
17. კულტურის დაფინანსება – სამეწარმეო პოლიტიკა კულტურაში

18. ხელოვნების მენეჯმენტის ტექნოლოგიური პროცესები – განვითარებათა ზეგავლენა კულტურასა და კულტურის ეკონომიკაზე
19. სახელოვნებო ორგანიზაციების ორგანიზაციული სტრუქტურა და ფინანსები;

ლიტერატურა:

1. ფილდენი ბერნარ მ, იოკილეთო იუკა: მსოფლიო კულტურული მემკვიდრეობის ღირსშესანიშნავი ადგილების მართვის სახელმძღვანელო პრინციპები, თბილისი, 2005
2. ნინო სანადირაძე, კულტურის სფეროს პროექტების მენეჯმენტი და დაგეგმარება 2012. ISBN 978-9941-9187-9-7
3. გ.შუბლაძე, ბ.მღებრიშვილი, ფ.წოწკოლაური, მენეჯმენტის საფუძვლები. გამომცემლობა «უნივერსალი» თბილისი 2008
4. ხიპ ჰაგორტი -სახელოვნებო მენეჯმენტი – ანტრეპრენიორული სტილი; 2013; ISBN 978-9941-0-5903-2
5. მილენა დრაგიჩევიჩ – შეშიჩი, ბრანიმორ სტოიკოვიჩი - კულტურა, მენეჯმენტი, ანიმაცია და მარკეტინგი 2007 თბილისი;

5. სამაგისტრო პროგრამა „კულტურული ტურიზმი“

პროგრამაზე სწავლის მსურველთათვის გათვალისწინებულია ზეპირი გამოცდა. შეფასება მოხდება 100 ქულიანი სისტემით. პრეტენდენტმა უნდა გადალახოს მინიმალური ზღვარი, რომელიც შეადგენს 51 ქულას.

შეფასების კრიტერიუმები:

- ა) საკითხის ცოდნა – 25 ქ.
- ბ) ინფორმაციის სისრულე – 25 ქ.
- ც) ანალიზის უნარი – 25 ქ.
- დ) ლოგიკური მსჯელობის უნარი – 25 ქ.

კონსულტაცია შესაძლებელია პროგრამის ხელმძღვანელთან.

საგამოცდო საკითხები

1. ტურიზმის მენეჯმენტი და სტრუქტურა;
2. ტურიზმის მენეჯმენტის პრინციპები და ფუნქციები;
3. ტურისტული ფირმის ხელმძღვანელობის სტილი;
4. ტურმენეჯერის პიროვნება, ძალაუფლება და ავტორიტეტი;
5. ტურისტული ფირმის პერსონალის მართვა;
6. შრომის პროცესის მართვა ტურიზმში;
7. მენეჯმენტის ეფექტიანობა ტურიზმში.

ლიტერატურა:

შუბლაძე გ. დოლიკაშვილი ლ., ტურიზმის მენეჯმენტი. თბ., 2008.